

jeg tror, at et Par andre Talere have omtalt det samme Forhold. Det ærede Medlem for Middelfart fandt det urigtigt, at vi skulde forhandle dette Lovforslag, som var saa omfattende, — han har maasse allerede selv udført et Lovforslag, som ikke omhandler alle tre Tiender, — men jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at det netop først og fremmest er af praktiske Grunde, at vi her tage Sagen i lidt større Træk; naar vi tage hver Tiende for sig, ville vi jo have tredobbelte Arbejde, end naar man tager dem paa een Gang. Jeg har allerede haft Betænkelse ved at tage Præstetienden bort, og jeg veed dog nok, at man ikke skal røre for meget ved Præstelønningsforholdene, men jeg tror, at det af rent praktiske Grunde ogsaa vil være hensigtsmæssigt for Befolkningen og ubetinget rigtigt ogsaa at tage dette Forhold med; man kan jo meget godt gjøre det uden at komme ind paa de Stridspunkter, som her saa ofte have været for (S. A. Hansen: Det kan man ikke!) Der kan altid senere kæmpes om, hvorledes det skal opføres i Finantsloven; jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem der vil udfægte den drabeligste og heftigste Strid; der gives ikke Anledning af vor Lov; men det ærede Medlem kan, som sagt, opføre den stærkeste Debat og den skarpeste Krig om denne Sag, aldeles affet fra, hvad der foreligger i dette Lovforslag (S. A. Hansen: Nei!) Det ærede Medlem siger Nei; kunde man tjene ham med et eller andet Udtryk, saaledes at han derved fik yderligere Handfrie for Fremtiden, skal det være mig en stor Fornøjelse at imødefomme ham i saa Henseende. Den høiærede Finantsminister som ogsaa nogle Medlemmer have talt om de nærmere Bilskaar overfor Staten, og den ærede Finantsminister henviste, som jeg nok ventede, til Arvefæsteafsløsningsloven, som vedtoges ifjor; men den ærede Minister veed, at jeg for mit Bedkommende ikke gif ind paa den endelige Skikkelse, hvori dette Lovforslag kom frem, uden nødt og tvungen, fordi jeg ikke kunde faae Medlemmerne i Landstinget til at gaa ind paa Andet — den ærede Finantsminister var just ikke i den Grad umedgjørlig, som Udvalget fra det andet Thing. Jeg har aldrig anerkjendt, at det var rigtigt at behandle

Kornafgifter principielt anderledes end Pengeafgifter. Jeg har aldrig kunnet finde, at der forelaa noget bestemt Holdpunkt for Fremtiden, saaledes at Kornafgifter ville være mere værd end Penge. Det ærede Medlem her foran (Gad) har, saavidt jeg hørte, allerede idag udviklet de Marsager, der ville være til, at Korn vil have en mere regelmæssig Pris nu end før; og hvad han i saa Henseende fremførte, kan jeg ganske underkrive; men med Hensyn til det andet Spørgsmaal: Korn og Penge, har jeg ofte, og ikke mindst ved Arvefæsteafsløsningslovsforslaget, høvt Leilighed til at berøre denne Materie. Jeg har tilladt mig at fremhæve, at der ganske vist har været to Perioder, hvor man har set Pengenes Værd falde i Sammenligning med Kornets; den ene Periode var lige efter Amerikas Opdagelse, og den anden, den, der vel ogsaa allerede er gjennelemøbet, den, som ligger efter de store Guldoptdagelser ved Aaret 1849—50. Ved disse Guldoptdagelser ere Pengene vel endogsaa sunkne nogle og Tyve Procent i Værdi; efter de grundigste Undersøgelser om denne Materie, maa jeg idetmindste antage det. Men deri, at der foreligger saadanne to bestemte Begivenheder, Fakti, efter hvilke Pengene ere sunkne i Værdi, ligger ikke Noget med Hensyn til Fremtiden. Der har jo ogsaa, som det ærede Medlem sagde, været kortere Perioder, hvor de ere stagne i Værdi. I det Hele have de to Begivenheder, Amerikas Opdagelse og Guldoptdagelserne i den nyere Tid, noget nedsat Pengenes Værdi overhovedet; men spørge vi om, hvad der er sandsynligt for Fremtiden, da forekommer det mig fuldkomment saa sandsynligt, netop, naar man ser paa Bestaffenheden af de store Opdagelser og de Fremskridt, der gjøres nuomstunder, at Agerbrugets Produkter kunne synke i Pris, idet det jo vel er muligt, at der kunde ske større Fremskridt med Hensyn til denne Produktion, saa at den blev forholdsvis lettere, end af ædelt Metal. Sa, det er muligt, at Produktionen af Guld ogsaa kan stige, men det er fuldkomment ligesaa sandsynligt, at Agerbruksproduktionen ogsaa kan stige. Tænk, hvilke umaadelige Stræmninger af Vand der hvert Aar ved Udviklingen af Jernbaner og andre Kommunikationsmidler